

UCHWAŁA NR
RADY POWIATU LĘBORSKIEGO

z dnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Starosty Lęborskiego

Na podstawie art. 229 pkt 4 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691)

uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę wniesioną przez Boguś-Bus Sp. z o.o. z dnia 26 czerwca 2026 r. na działalność Starosty Lęborskiego.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi poprzez przesłanie odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały nr
Rady Powiatu Lęborskiego
z dnia.....2026 r.

Uzasadnienie

W dniu 26 czerwca 2026 r. do Rady Powiatu Lęborskiego wpłynęła skarga na działania Starosty Powiatu Lęborskiego, w której skarżący zarzucił Staroście nienależyte wykonywanie zadań publicznych, naruszenie zasad jawności oraz równego traktowania podmiotów gospodarczych, a także pominięcie skarżącego przy organizacji spotkania dotyczącego komunikacji zastępczej podczas modernizacji linii kolejowej nr 229. W treści skargi podniesiono również zarzut nieprzekazania radnym pisma złożonego w dniu sesji absolutoryjnej.

Po przeanalizowaniu treści skargi, materiałów zgromadzonych w sprawie oraz charakteru zdarzeń opisanych przez skarżącego, Rada Powiatu ustaliła, że zasadniczy przedmiot zarzutów dotyczy przebiegu posiedzenia komisji rady powiatu oraz doboru uczestników spotkania o charakterze komisji, a więc sfery funkcjonowania organu stanowiącego i jego wewnętrznej organizacji prac. Ze zgromadzonego materiału wynika, że Starosta nie posiada kompetencji do decydowania o sposobie procedowania komisji rady powiatu ani do wiążącego kształtowania zasad udziału w jej posiedzeniach, gdyż komisje działają w ramach organizacji pracy rady powiatu, zgodnie z przepisami ustawy o samorządzie powiatowym oraz regulacjami wewnętrznymi rady.

Rada Powiatu uznała zatem, że nie można przypisać Staroście odpowiedzialności za okoliczności związane z funkcjonowaniem komisji rady powiatu, skoro pozostają one poza zakresem jego władztwa organizacyjnego. Sam fakt, że skarżący łączył dane zdarzenie z osobą Starosty, nie jest wystarczający do uznania, iż doszło do nienależytego wykonywania przez niego zadań publicznych w rozumieniu art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Odnosząc się do zarzutu pominięcia skarżącego przy pracach dotyczących organizacji komunikacji zastępczej, Rada Powiatu stwierdziła, że skarga nie wykazuje, aby po stronie Starosty istniał konkretny, wynikający z przepisów prawa obowiązek zapewnienia udziału skarżącego w posiedzeniu komisji rady powiatu albo w każdym spotkaniu związanym z analizą zagadnień transportowych. Samo subiektywne przekonanie skarżącego o potrzebie uczestnictwa w takich pracach nie tworzy jeszcze po stronie Starosty publicznoprawnego obowiązku zaproszenia danego podmiotu do udziału w posiedzeniu komisji.

W zakresie zarzutu dotyczącego obiegu korespondencji Rada Powiatu wskazuje, że skarga nie zawiera dostatecznych podstaw pozwalających na przyjęcie, iż ewentualne nieprzedstawienie radnym pisma w toku sesji absolutoryjnej stanowiło zawinione działanie Starosty ukierunkowane na ograniczenie funkcji kontrolnej rady. Z opisu skargi wynika jedynie, że pismo zostało złożone w dniu sesji, natomiast sam ten fakt nie pozwala jeszcze na przyjęcie, że po stronie Starosty doszło do świadomego lub bezprawnego zablokowania obiegu dokumentów.

Rada Powiatu podkreśla również, że postępowanie skargowe prowadzone na podstawie art. 227 i nast. Kodeksu postępowania administracyjnego nie służy zastępowaniu innych trybów prawnych ani korygowaniu sposobu organizacji pracy organów kolegialnych, jeżeli brak jest podstaw do przypisania konkretnemu organowi lub funkcjonariuszowi publicznemu naruszenia obowiązków

wynikających z przepisów prawa. W okolicznościach niniejszej sprawy brak jest podstaw do stwierdzenia, że Starosta dopuścił się działań lub zaniechań uzasadniających uwzględnienie skargi.

Mając powyższe na uwadze, Rada Powiatu Lęborskiego uznała skargę za bezzasadną.

Pouczenie

Zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności, organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy, bez zawiadamiania skarżącego.